

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] yderligere i Aar, saaledes at dens Gyldighed først udløber med Udgangen af Marts Maaned 1949. Der sker kun en enkelt Ændring i Loven, idet man har ment, at dens § 5 helt kan udgaa, da der ikke længere vil være Behov for at paabyde Hemmeligholdelse af Skibes Positioner, Bevægelser, Ladninger m. v.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen har Ordet for at fremsætte de 3 for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærbøl): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser.*

I Marts 1947 afgav den af Regeringen i Oktober nedsatte Ungdomskommission en Betænkning angaaende Ungdommens Boligforhold. Kommissionen udtalte i Betænkningen, at Mangelen paa Værelser og Lejligheder er det alt overskyggende Ungdomsproblem for Tiden, og at det først og fremmest er Udviklingen under Besættelsen, der har skabt den nuværende alvorlige Situation. Desværre har det ikke efter Befrielsen været muligt, bl. a. paa Grund af utilstrækkelige Materialetilførsler, at forøge Byggeriet i tilstrækkeligt Omfang, og det siger sig selv, at en Række af de Ulemper, der følger med Bolignøden, bliver langt alvorligere, naar den faar Lov til at bestaa i længere Tid, end hvis den kun er et midlertidigt Krigsfænomen. Paa Grund af den herskende Bolignød har man i det sidste Aar maattet give Familier med Børn Fortrinsret til de Lejligheder, der bliver ledige, men selvsagt har dette maattet forøge Vanskelighederne for de unge, der agter at gifte sig. De tvinges til stadig at udsætte deres Giftermaal, fordi der ikke kan anvises dem en Lejlighed, hvad der i sig selv er en meget haard Belastning, og de unge tvinges til at bo hjemme, selv om deres økonomiske Forhold gør det muligt for dem at have egen Bolig. Da den overvejende Del af Familierne bor i Lejligheder, der er for smaa til at have Børn i, og helt uanvendelige til at have voksne Ungdom i, fremtvinger man paa denne Maade en yderligere Overbefolkning af de smaa Lejligheder.

Talmæssigt Udtryk for denne Udvikling

har man faaet gennem den Undersøgelse, Det statistiske Departement har foretaget paa Grundlag af Materiale fra Husleje- og Boligtællingen i November 1945. Det fremgaar af denne Tælling, at vel er det gennemsnitlige Antal Personer pr. beboet Lejlighed gaaet ned fra 3,01 i 1940 til 2,96 i 1945, og denne Nedgang findes i alle Landsdele, men Undersøgelsen viser samtidig, at der er sket en Forskydning i Beboerantallet i ugunstig Retning fra de større til de mindre Lejligheder. Saaledes er Antallet af Beboere i 1 Værelses Lejligheder steget fra gennemsnitlig 1,37 i 1940 til 1,43 i 1945, og i 2 Værelses Lejligheder fra 2,61 til 2,64; derimod er der i alle Lejligheder paa 3 Værelser og derover sket en Formindskelse i Beboelsestætheden, i 3 Værelses Lejligheder fra 3,1 til 3,06, i 4 Værelses Lejligheder fra 3,42 til 3,34, og i de største Lejligheder, med 5 eller flere Værelser, fra 4,19 til 4,01.

Det er imidlertid ikke blot Nedgangen i Nybyggeriet, der har skabt de vanskelige Boligforhold for Ungdommen. Den meget betydelige Del af de unge, der normalt bor som logerende i Udlejningsværelser, enten fordi de intet Hjem har, eller fordi deres Uddannelse eller Arbejdsplads tvinger dem til at bo ude, er netop blevet ramt haardere, end Nedgangen i Byggeriet kan begrunde, idet Antallet af Udlejningsværelser ogsaa af andre Grunde er gaaet baade relativt og absolut tilbage.

Der er særlig 4 Aarsager til dette Forhold. For det første har mange Familier, der før lejede Værelser ud, naar Børnene flyttede hjemmefra, været tvunget til at lade Børnene blive boende hjemme ud over den Alder, i hvilken de normalt flytter hjemmefra og stifter Hjem. For det andet har den væsentligste Del af de senere Aars Byggeri omfattet Lejligheder med 2 og 3 Beboelsesrum, der ikke gør det muligt for Indehaverne at leje ud. For det tredje har den stigende Fødselshyppighed øget Familiernes Pladsbehov, og endelig har en forholdsvis lav Husleje i Forbindelse med stigende Pengeindkomster gjort det økonomisk muligt for mange at undlade Udlejning. Da der allerede før Krigen var Knap- heds, i hvert Fald paa billige Udlejningsværelser, er det forstaaeligt, at Situationen nu er blevet nærmest katastrofal for de unge, der er nødt til at bo i lejede Værelser, og navnlig da for de unge, der paa Grund af Uddannelse er nødt til at bo uden for deres eget Hjem. Føjer man hertil, at mange enlige, der før efterspurgte egen Lejlighed, nu er henvist til almindelige Udlejningsværelser, vil man forstaa det store Mis-